

bekend was, dat het voorkomen van de britsche subspecies van *Tyto alba* reeds eerder in ons land geconstateerd is.

In het vergaderingsverslag (zie dit tijdschrift, 6, 1933, p. 80) wordt daarop slechts terloops gewezen, doch zou men daaruit ook kunnen concludeeren, dat dit voorkomen eerst op die bewuste vergadering was vastgesteld, hetgeen natuurlijk niet het geval is.

Ik wees bij die gelegenheid reeds op dit mij toen bekende feit en vestigde er nog de aandacht op, dat de geheel witte onderzijde geen criterium op zich zelf is voor *Tyto alba alba* (Scop.), daar deze ook bij *guttata* voorkomt.

Aan de hand van het engelsche demonstratie-materiaal wees ik bovendien nog speciaal op de lichte, meer gele en minder gespikkelde bovenzijde en den lichter en meestal minder en onvolledig gebandeerden staart van den engelschen kerkuil (Zie ook WITHERBY, Pract. Handb. vol. 2, p. 98—99). P. A. HENS.

RECTIFICATIES

De buizerd-horsten [*Buteo b. buteo* (L.)], in 1932.

In „Ardea” 22, 1933, p. 12, bericht G. A. BROUWER, dat één van de vijf door mij in het Cluborgaan, 5, 1932, p. 30—31, gesignaleerde buizerdhorsten — nl. dat van Hagenau, Dieren — toen (seizoen 1932) niet aanwezig was. Van deze waarneming had ik een mondeling bericht en waar de buizerd volgens de verslagen der Vereen. tot Behoud v. Natuurmonumenten in Nederland — ook aangehaald door BROUWER op p. 81 der genoemde afl. van „Ardea” — in dit gebied geregeld nestelt, meende ik ook dit broedgeval op grond van groote waarschijnlijkheid te kunnen publiceeren. Ik zag zelve het horst echter niet en neem op grond van BROUWER's en L. TINBERGEN's weerlegging gaarne aan, dat de soort aldaar in 1932 mankeerde.

Van de overige vier staat de identificatie echter onomstootelijk vast; zij wordt door BROUWER trouwens niet gewraakt.

Wageningen, Nov. '33.

A. B. WIGMAN.

De bij Barneveld gevangen arend.

Op gezag van Mr Fr. HAVERSCHMIDT, die zich over dit geval met BURGER's dierenpark in verbinding stelde, deelen we mede, dat de indertijd bij Barneveld gevangen arend (zie dit tijdschrift, 5, 1933, p. 169), niet — zooals in de Barneveldsche

Courant vermeld stond en wij het overnamen, juist omdat we den indruk hadden gekregen dat de opgave, welke soort het was, door de directie van dat park aan de Courant was gedaan — een s t e e n-arend, maar een z e e-arend, *Haliaeetus a. albicilla* (L.), was.

REDACTIE.

Literatuur.

Nagamichi Kuroda, Birds of the Island of Java. Vol 1, Passeres; with 14 plates and 1 map (Tokyo, publ. by the Author). Reeds lang werd het gemis van een samenvattende avifauna voor het eiland Java gevoeld. Sinds de eerste studies van HORSFIELD en SCHLEGEL werd veel gepubliceerd, doch een avifauna was tot nog toe niet verschenen. Schrijver bezocht Java tijdens het Vierde Pacific Science Congress in 1929, van welk bezoek een deel der in dit werk vervatte waarnemingen en het begin der door hem gebruikte collectie stamt. Na een voorwoord en inleiding word een historisch overzicht van de ornithologie van Java gegeven, waar, in chronologische volgorde, de hierover verschenen litteratuur behandeld is. Hierna volgt de beschrijving der vogels, ingedeeld in een determineertabel voor genera en species, synoniemen, beschrijving der kleeden, kleuren, maten, verbreiding, veldkenmerken en verwante vormen. Zeer vele afbeeldingen in kleuren, door den bekenden kunstschilder KOBAYASHI, verhoogden de waarde van dit vooral voor Nederlandsche ornithologen zeer belangrijke werk.

J. G. VAN MARLE.

Kálmán Lambrecht, Handbuch der Palaeornithologie (Berlin, BORNTRAEGER). Een samenvatting van de huidige kennis der fossielen ornis wordt gegeven. Het eerste deel behandelt de terminologie van de verschillende skeletdeelen, met de betreffende litteratuur, het tweede deel het fossiele materiaal, systematisch gerangschikt, met voor iedere orde het voorkomen gedurende verschillende tijdvakken en hunne verspreiding, het derde deel de skeletresten voor ieder tijdvak afzonderlijk, het laatste deel geeft een behandeling der algemeene palæontologie en palæobiologie, oorzaken van het voorkomen der fossiele resten, sporen van het voorkomen der fossiele vogels, aanpassings-ontwikkeling der verschillende organen. De tekst wordt met vele schetsen en afbeeldingen toegelicht. J. G. VAN MARLE.

Bernt Løppenthin, Die Farbenvariation der europäischen Baumkleiber. Vidensk. Medd. fra Dansk naturh. Foren. Bd. 94. Uitgaande van de deensche boomkleivers geeft schrijver een revisie van de vormen der omringende landen. Drie vormen, *sztolomani*, *homeyeri* en *sordida* worden tusschen de extremen *S. e. europaea* en *S. e. caesia* vastgesteld. De hollandsche boomkleivers, waarvan 24 stuks werden onderzocht, blijken lichter te zijn